Yoma 83

תלמוד בבלי מסכת יומא דף פג עמוד א

חולה מאכילין אותו על פי בקיאין.

אמר רבי יאי: חולה אומר צריך, ורופא אומר אינו צריך - שומעין לחולה, מאי טעמא - +משלי יד+ לב יודע מרת נפשו. פשיטא! מהו דתימא: רופא קים ליה טפי, קא משמע לן.

רופא אומר צריך וחולה אומר אינו צריך - שומעין לרופא. מאי טעמא - תונבא הוא דנקיט ליה.

תנן: חולה מאכילין אותו על פי בקיאין. על פי בקיאין - אין, על פי עצמו - לא. על פי בקיאין - אין, על פי בקי אחד - לא! - הכא במאי עסקינן - דאמר לא צריכנא. וליספו ליה על פי בקי! לא צריכא, דאיכא אחרינא בהדיה, דאמר: לא צריך. מאכילין אותו על פי בקיאין. פשיטא! ספק נפשות הוא וספק נפשות להקל! לא צריכא דאיכא תרי אחריני בהדיה, דאמרי: לא צריך. ואף על גב דאמר רב ספרא: תרי כמאה, ומאה כתרי - הני מילי לענין עדות, אבל לענין אומדנא - בתר דעות אזלינן. והני מילי לענין אומדנא דממונא, אבל הכא - ספק נפשות הוא.

מר בר רב אשי אמר: כל היכא דאמר צריך אני אפילו איכא מאה דאמרי לא צריך - לדידיה שמעינן, שנאמר לב יודע מרת נפשו.

מי שנפלה עליו מפולת, ספק הוא שם ספק אינו שם, ספק חי ספק מת, - מפקחין עליו את הגל.